

диначних судбина, које чине укупност нашег мучног и мукотрпног битисања и крваве борбе за ведрије, слободне дане. Ваља му ода-ти признање, тим прије што је Пе-руновић своје казивање, како пи-

ше Душан Костић, почео да излаже по наговору пријатеља и што га та драж писменог казивања, којег никад није доста, није напуштала.

Радоман Јовановић

„ЈОВАН ЕРДЕЉАНОВИЋ ЖИВОТ И ДЕЛО“

(Панчево 1976, 96)

У издању Народног музеја у Панчеву појавила се књига радова са II симпозијума етнолога Србије о научнику Јовану Ердељановићу. Ердељановић (1876 — 1944) био је Цвијићев ђак који није у свему слиједио свог учитеља. Из Прага се вратио у Београд 1906. као први доктор етнологије у балканским земљама. Посебно се интересовао за живот и обичаје црногорских племена.

Занимљиве податке о проф. Ердељановићу и његовом раду дао је Мирко Р. Барјактаревић у чланку Јован Ердељановић као човек и наставник (11—14), Душан Недељковић објавио је прилог Јован Ердељановић у развоју етнолошке науке (15—18). Аутор критикује његову тезу о три племена у Југославији. Милисав В. Лутовац у чланку Цвијић и Ердељановић (19—22) указује на Ердељановићев допринос испитивању насеља и поријекла становништва. Јован Вукмановић објавио је прилог Етнолошка проучавања др Јована Ердељановића у Црној Гори (23—28). Ристо Ковијанић освјетлио је Ердељановићеве оцјене вјеродостојности предања о поријеклу и прецима братства (29—42). Посебно је занимљива тврдња Ковијанићева прихваћена у науци, о поријеклу Његоша. Нико С. Мартиновић

у прилогу Трагом једне мисли Јована Ердељановића о генезологијама у Црној Гори дао је допринос испитивању поријекла црногорских племена (43—52). Рајко Николић пише о етнолошким проучавањима Јована Ердељановића у Банату и Ердељановићевом испитивању посрбљавања Цигана у томе крају (53—56). Светозар Ђулибук дао је прилог Ердељановићева етнолошко-социолошка истраживања црногорских племена (57—64). Занимљив је рад Душана Бандића — Ердељановићев рад на проучавању религије (65—71). Петар Влаховић објавио је прилог Рад и значај Јована Ердељановића у области антропологије (73—80). Оливера Младеновић у чланку Ердељановићев прилог проучавањем народних игара (81—86) истиче његов допринос националном фолклору. Љиљана Радовановић јавља се с прилогом Јован Ердељановић и „Српски етнографски гласник“. (87—96).

На крају се износе подаци о оставштини Јована Ердељановића, који се односе на Шумадију, Банат, Црну Гору и Македонију. Било би пожељно да се ти рукописи среде, класификују и припреме за штампу. То је дуг према нашем истакнутом научнику.

Милорад П. Радусиновић

XXIII КОНГРЕС САВЕЗА УДРУЖЕЊА ФОЛКОРИСТА ЈУГОСЛАВИЈЕ

Од 17. до 21. септембра 1976. године у Славонском Броду одржан је XXXIII Конгрес савеза удружења фолклориста Југославије, посвећен 35-годишњици устанка наших народа и народности. На конгресу је било шест основних тема: (1) Народно стваралаштво

и народно стваралаштво; (2) Устанци и народно стваралаштво; (3) Искуства наших фолклорних смотри, сабора, приредаба, радио и телевизијских приказа фолклора — с обзиром на традицију аутентичност и иновацију; (4) Осврт на недовршене дискусије с прошлих